

ið í annars frálíku skóta-veitslunum í Tórshøll og Havnar Klubba var eisini, tá kappingarúrslitini blivu kunngjørd.

Í ár eru 55 ár liðin, síðan farið varð undir at skipa fyrri grækarismessuhaldi á henda hátt. Tað var fuglavinurin og megnamaðurin Sverri Patursson, sum í 1943 heitti á gulu skótarinn um at skipa fyrri haldinum. Havnar Hornorkestur hevur verið við í skrugonguni og spælt frá fyrsta degi. Sverri helt so grækarismessurøðuna í nøkur ár, og høvudsboðskapur hansara var at lata smáfuglar og heiðfuglar fáa frið. Hesin boðskapur er ikki minni aktuellur í dag, ikki minst tá vit hugsa um stórkvæn og kuldan seinastu tíðina.

Eg hevði ikki ætlað hesa røðu verða politiska á nakran hátt ella sum ein revsandi peikifingur. Men tað slepst valla undan at vísa at ymist viðvíkjandi náttúrinu og livinum har er. Tí tað skerst ikki burtur, at nógvu broytingarnar, menningin hevur verið sær, kunnu elva til óbótligan skaða í náttúruni, um vit ikki eru á varhaldi.

Ikki tí, fuglavinir siga, at vit hava fingið eina góða og nýtiliga fuglaveiðulóg, og bæði FNU og Fuglafrøðifelagið royna at gera sítt til, at fylgja við í tí, sum fyrferst og at verja har, sum tað kreyst.

Og eg kann ikki lata vera við at nevna, at tað tykist bæði lógið og órógvandi, at politikkur og jura í felagskapi hava hug at skúgva serfrøðina og áhugafelagskapir til viks, tá tað snýr seg um árinuð, alingin hevur á okkara vøtn og ár.

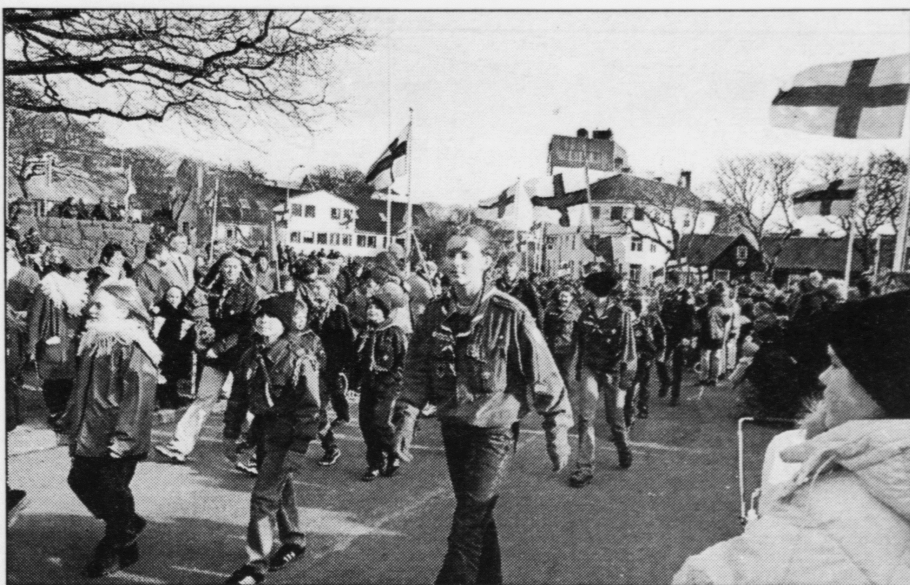
Vit standa helst á gáttuni til eina oljuvinnu, og politikarar okkara hava júst avgjørt, at so nógv virksemini

sum møgult í sambandi við hesa oljuvinnu skal fara fram í landi okkara. Sum tað er orða í oljulógávvuni, so skal alt viðvíkjandi oljuvinnuni um føroyskan kaikant.

Nú veit eg ikki, í hvønn mun politikararnir hava gjørt sær greitt, hvørjar avleiðingar helst standast av, um ein oljuvinnu gongur um føroyskan kaikant. Kanska hava politikararnir bert hugsað um ein møgulan peningaligan vinning í hesum sambandi.

Men tað er einki at ivast í, at slíkt fer at hava eina ógrýnnu av óhepnun samfagssligum avleiðingum við sær, og so skulu vit ikki gloyma at eisini tann nógv dálkaða og óhumskuta útgerðin, sum hevur verið nýtt á oljupallinum skal um okkara kaikant, og tá er at vóna, at vit duga at handfara hesa útgerð soleiðis, at hon ikki dálkar og annars skemmir og oyðileggur umhvørvið. Eg tori als ikki at hugsa um møgulegar oljulekar ella størri oljuvanlukkur úti á grunnum okkara, men tað er at vóna, at slíkt verður havt í huganum og at menn vita, hvat er til at taka í slíkum stöðum. Tað er at vóna, at boringar ikki fara fram á gýtingargrunnum, soleiðis at oljuvinnan ikki ger seg inn á lívfrøðiliga margfaldingina í náttúruni.

Vit skulu í øllum hesum umhvørvisstosi ikki gloyma tjaldrið, sum vit bjóða vælkomnum í dag. Um tað er Nólsoyar Páll, sum hevur gjørt tjaldrið til tjóðfugl okkara, ella tað er eginleikar tess, veit eg ikki. Men tjaldrið er ein kærkomin gestur, sum boðar frá ljósari tíðum, og kemur sum vernd hjá tí veikara. Tjaldrið er somuleiðis ein avbera vakur

fuglur. Men spurningurin er, um vit geva tjóðfuglið okkara tær sømdir og liviumstøður, sum ein tjóðfuglur hevur uppiborið. Tað er nevnliga soleiðis, at álvarsligar hóttarnir gera, at alt færri tjaldursungar koma undan, m.a. tí ravnastovnurin er vaksin so nógv og teir ræna jú eggini. Kønir menn siga, at seinasta ár kom so at siga ikki undan her í Suðurstreymi orsakað av ravnum. Vaksnu tjaldrið eru somuleiðis hótt av, at flatmaðurin er við at týna reyðmaðkin, sum er partur av lívsgrundarlagnum hjá tjaldrunum. Nógvan lesullin, sum sløðist í haganum, ger av við nógv tjaldur, tá hesi fáa ullina vavda um beinini. Flatmaðkin kunnu vit nokk ikki gera so nógv við, men vit kunnu skjóta meiri ravn

og vit kunnu heinta lesullina um vit vilja. Og eg fari við hesum at loyva mær at heita á bygdar- og býarmyndugleikarnar kring alt landið um at seta í verk ullahenting á hvørjum ári. Og eigur henda henting at fara fram í tjaldarskeiðinum frá, at seyðurin er klíptur fram til miðjan juli. T.v.s. frá umleið 7. til 15. juli. Her kundu skótararnir og onnur frítíðarfeløg gingið á odda.

Eg fari somuleiðis at heita á býar- og bygdamyndugleikarnar um at hava lesullina í tonkunum í samband við kappingar um at gerast mest umhvørvisvinnarliga bygd í landinum. Og á skúlarnar um, somuleiðis at hugsa um lesullina, tá teir eru við í kappingini um bestu umhvørvisundirvísing í landinum.

Annars er tað at fegnast um, at Suðuroyar Ullvirki er sett á stovn, tí tað at ullin verður nýtt til vinnulig endamál fer kanska at styrkja medvit okkara um, at tað er skeivt, at ullin liggur og sløðist í haganum. Og tað kann so aftur gera, at tjaldrunum verður betri liv laga her á landi.

Sum eg longu havi nevnt, so eru fuglarøddirnar ein partur av rødd náttúrunar. Og samanspælið millum røddir, litir og anda gera til samans eitt ótrúligt listarligt ella musiskt verk. Men hetta verk er ikki fullkomið uttan so, at allar røddir eru við. Og eghavi hug at siga tað sama, um frítíðararsslur, sum skótar og onnur, at hesar eru ikki fullkomnar uttan so, at øll eru við. Utan mun

Finnur Helmsdal: – Hóast eg ikki so bleiv gamal hjá gulu skótarinn, so havi eg alltið havt stóra viðring fyrri skótaarbeiðinum

til førleika til líkams og sálar.

Tjaldrið skal eisini í ár vera ynskt hjartaliga vælkommið. Tað kemur við sín um stutta og avgjörda klippi og boðar okkum frá einum ljósari degi og ljósari tíðum. Og vit vera øll lættari og glaðari, tí medvitið um at tað verður ljósari, veðrið betur og mildari, og alt rúndanum okkum fer at næla og fáa lit ger, at tilveran verður meira hugnalag, at vónirnar og trúgvinn styrkist.

Sangin, vit syngja um tjaldrið í dag hevur J. Dahl. próvstur yrkt, og eg haldi yrkingina vera framúr góða. Próvsturin hugsar ikki bert um tað sólina, sum vit aftur skulu siggja, men um frælsissólina, sum skal skúgva alt tað myrka til viks og lýsa for arbeiðsins degi. Og tað skal av sonnum vera mín vón, at tjaldrið ein dag koma og eisini boða frá hesi sólina.

Við hesum orðum fari eg at ynska tjaldrunum vælkomnum til landið, skótarørsluni og Havnar Hornorkestrið alt tað besta og heita á øll Føroya fólk, um at hava náttúruna, fugla- og djóralívi frammalaga í huganum.

Takk fyrri at tit lýddu á Finnur Helmsdal

Finnur Helmsdal um at verða barn til grækarismessuhald: – Tá vóru mong bæði blá og kóld barnalær á Tinghúsvøllinum. Og tá vóru drúgvu røðararnir sanniliga ikki populeirir